

tuelt, hvis Landstinget modsætter sig dem, at gøre Alvor af Justitsministerens Trussel om Landstingets Opløsning.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker for mit Vedkommende at svare det ærede Medlem straks. Naar jeg siger: for mit Vedkommende, saa vil jeg dog forvare mig mod, at jeg skulde paatænke at foretage nogen Udredning af den politiske Sildesalat, som det ærede Medlem nu serverede for os i saa overdaadige Portioner, ihvorvel det forekom mig, at jeg fungerede som en meget nærende Bestanddel i den Fars, som gik gennem det ærede Medlems politiske Kødhakmaskine. Jeg ønsker for mit Vedkommende at svare det ærede Medlem straks, dels fordi jeg tror, at jeg derved kan opnaa at kunne gøre det forholdsvis kort — alting er jo relativt — dels fordi jeg, for saa vidt der skulde blive Aftenmøde, rimeligvis vil være forhindret i da at være til Stede. Det ærede Medlem angreb mig, fordi jeg her fra denne Plads forsvarede Embedsmændene. Ja, jeg tror gerne, at det ærede Medlem vilde finde en Justitsminister langt mere fornøjelig, naar han vilde sidde paa denne Plads og nikke og sige ja og Amen til hvilke som helst Angreb, det ærede Medlem fremkom med, og det skulde jeg gerne gøre, hvis de Angreb, som det ærede Medlem fremkom med, vare rigtige. Men naar det ærede Medlem fremkommer i overordentlig høje Toner med ganske umotiverede Angreb, ene og alene paa Basis af de utroligste Overdrivelser, mener jeg, at det er paa rette Plads, at jeg imødegaar det ærede Medlem. Naar man hører det ærede Medlem i Dag, skulde man tro, at han blot havde talt om en lille Dreng og en ung Pige. Det ærede Medlem siger nu i Dag, at jeg nævnede en Dreng, der havde gjort sig skyldig i nogle Smaarapserier. Nej, det var det ærede Medlem, der nævnede en Dreng, der havde stjaalet lidt Chokolade. Jeg sagde ikke, at han havde gjort sig skyldig i Smaarapserier. Jeg sagde, han havde været straffet 3 Gange før for Tyveri, og at han i den Sag, det ærede Medlem fremdrog, var tiltalt for, i Forbindelse med en Bande, bestaaende af i alt 8 Personer, at have begaaet 4 Tyverier, deriblandt 2 Indbrudstyverier. Det var det, hvorom det drejede sig. Nu siger det ærede Medlem, at selv om det nu hænger saaledes sammen, burde den Dreng aldrig have været straffet, han burde have været opdraget. Det er nu allerede et lille Tilbagetog fra, hvad det ærede Medlem udtalte forleden

Dag, thi da sagde det ærede Medlem, at den Dreng trængte maaske slet ikke til at opdrages, han trængte maaske blot til at komme paa Sanatorium — og det uagtet det ærede Medlem i Dag siger, at han kender disse Forhold nøje. Det ærede Medlem søger sine Oplysninger hos den lille Drengs Familie, hos hans Moder, og at hans Moder søger at undskylde hans Svagheder, finder jeg meget smukt, meget menneskeligt og meget naturligt, men man maa tillige gaa ud fra, hvad denne lille Dreng har gjort, og se derpaa. Hvorvidt denne lille Dreng — han er for Resten ikke saa lille nu, han er over 15 Aar — hvis vi havde en Børneopdragelseslov, var egnet til at komme ind under denne Lov, skal jeg ganske lade staa hen, men da vi nu ikke have nogen Børneopdragelseslov, og da han aabenbart i langt ringere Grad end alle de Dreng, der Aaret rundt blive fritagne for Tiltale for at opdrages, egner sig hertil, er det ganske naturligt, at de Embedsmænd, der have haft med denne Sag at gøre, ikke have fundet, at der kunde være Føje til at søge at gaa denne Vej med ham. Men det, som det ærede Medlem udtalte forleden Dag, var, at der var en lille Dreng, der havde stjaalet en Smule Chokolade, og som i den Anledning havde siddet 4 Maaneder i Varetægtsarrest og var dømt og nu skulde have en Straf, der næsten var en Dødsstraf, og at Højesteret havde vist sig at være en Lovmaskine. Det var det, som jeg imødegik, og som det ærede Medlem var uberettiget til at sige paa Grundlag af det foreliggende Materiale. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad jeg fremhævede forleden Dag. Jeg tror, at det, jeg fremhævede den Dag, er fuldkomment tilstrækkeligt til at vise, hvorledes det ærede Medlem paa ganske urigtige Meddeleser, som jeg gaar ud fra ere tilfyldte ham, havde fundet det forsvarligt her i Rigsdagen at rette et saadant ganske urigtigt Angreb paa Domstolene.

Hvad den anden Sag angaar, som det ærede Medlem talte om — om den unge Pige —, ville ærede Medlemmer have lagt Mærke til, at det, som det ærede Medlem i Dag ankede over, er noget ganske andet end det, som han ankede over forleden Dag. Forleden Dag ankede det ærede Medlem over, at denne unge Pige, som blot skulde have været med til at se paa, at den anden Pige havde pantsat et Par Støvler, var bleven anholdt og arresteret og havde siddet to Maaneder i Varetægtsarrest, og, da hun havde siddet der i to Maaneder, var sat ind i Skabene sammen med den